

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunis: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 138 (1089)

Sestdien, 1957. g. 23. novembrī

8. gads

Izvērst agro- un zootehnisko kursu darbu rajona kolchozos

Vērtīgs pasākums plašu kolchoznieku masu organizēšanai cīņā par laukkopības un lopkopības produkcijas palielināšanu ir kolchoznieku apmācības agro- zootehniskajosursos.

Pēdējos gados vairāk nekā 24 tūkstoši republikas kolchoznieku ieguvuši lauksaimniecības meistara nosaukumu. Vairāki no viņiem kļuvuši par Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībniekiem.

Daudzi no rajona kolchozu lauksaimniecības pirmrindniekiem ir mācījušies agrozootehniskajosursos, ieguvuši lauksaimniecības meistara nosaukumu laukkopībā un lopkopībā.

Tomēr šā svarīgā pasākuma organizēšanā ir trūkumi. Daudzos rajona kolchozos nav neviena kolchoznieka, kas būtu ieguvis lauksaimniecības meistara nosaukumu. Tā, piemēram, kolchozā „Molodaja gvardija” (pasniedzēja agronome b. Aboliņa), Kaļiņina vārdā nosauktajā kolchozā (pasniedzēja agronome b. Ērenfelde), kolchozā „Sarkanais karogs” (pasniedzējs b. Brūvers) nav neviena lauksaimniecības meistara laukkopībā, bet kolchozos „Zelta vārpa” (pasniedzēja A. Zundāne), „Padomju Latvija” (pasniedzēja b. Kazakovska), „Daugava” (pasniedzēja b. Laizāne) — lopkopībā.

Minēto kolchozu valdes un lauksaimniecības specialisti nepietiekoši izskaidro kolchozniekiem mācību nozīmi, maz iesaista kolchozniekus mācībās. Daži specialisti mācībām sagatavoja neapmierinoši, nepazīstina kolchozniekus ar pirmrindnieku darba panēmieniem un metodēm, mācību vielu izskaidro nesaprotami un nelieto nekādus uzskates līdzekļus. Neapmierinoši tiek organizēti arī praktiskie darbi, mācību dalībniekiem nav iespējams apgūt praktiskās iemaņas pirmrindas darba panēmienu pielietošanā kolchozu ražošanas darba uzlabošanai.

Partijas un valdības uzdevumu izpilde — tuvākajās gados panākt Amerikas Savienotās Valstis piena, gaļas un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju — prasa sistemātiski celt lauksaimniecības ražošanas kultūru, plaši izmantot agrozootehniskās zinātnes un pirmrindas pieredzes sasniegumus. Tādēļ katra lauksaimniecības specialista uzdevums 1957./1958. mācību gadā organizēt mācību grupu un sistemātiski

ar to strādāt visu mācību gadu.

Kolchozu valdēm jāapgādā mācību grupas ar nepieciešamo lauksaimniecības literatūru, uzskates un citiem mācību līdzekļiem, kā arī ar siltām un gaišām mācību telpām. Lauksaimniecības specialistiem mācībām jāgatavojas sistemātiski, jāizmanto jaunākie zinātnes sasniegumi, rajona, republikas un arī citu republiku pirmrindnieku darba sasniegumi. Mācību grupai jāorganizē praktiskās nodarbības, kurās jādod iespēja iepazīties praktiski ar jaunām darba metodēm. Vasaras periodā jāvada kursantu vasaras prakse. Teoretiskās mācības jānobeidz līdz pavasara lauku darbu sākumam.

Iepriekšējos gados nepietiekoši kontrolēja mācību darbu un mazu praktisku palīdzību mācību organizēšanā sniedza MTS agronomiskie un zootehniskie specialisti. Šogad MTS galvenajiem specialistiem kolchoznieku agrozootehniskajām mācībām vadība jāuzlabo. MTS semināros grūtāk sagatavojamā mācību viela sīki jāizskata, lai pasniedzējiem būtu pilnīga skaidrība par šai temai izmantojamo literatūru un galvenajiem jautājumiem.

MTS jāiekārto mācību kabinets, kur būtu iespējas iepazīties ar visu jaunāko literatūru, uzskates līdzekļiem, noskaidrot mācību gaitā radušos neskaidros jautājumus.

Lai agrozootehnisko mācību darbs noritētu netraucēti, par to uz vietas jāparūpjas arī ciemu padomēm. Jāapspiež jautājumus par agrozootehnisko kursu gaitu, kā arī par kolchoznieku agrozootehnisko zināšanu papildināšanu ar lekciju palīdzību ciemu padomes sēdēs. Jākontrolē, lai kolchoza valde un lauksaimniecības specialisti strādātu arī ar tiem kolchozniekiem, kuri jau ieguvuši lauksaimniecības meistara nosaukumu. Arī tiem ir jādod iespēja papildināt savas zināšanas. Specialista uzdevums pāris reizes gadā lauksaimniecības meistarus teoretiski iepazīstināt ar jaunākiem zinātnes sasniegumiem, bet praktiskā darbā visu laiku palīdzēt, lai agrāk iegūtās zināšanas izmantotu kolchoza ražošanā. Kolchoza valdei jādod iespējas lauksaimniecības meistariem strādāt tādu darbu kolchozā, kur varētu pielietot iegūtās zināšanas.

Pirmrindnieku tribīne

Cukurbiešu audzētāju posma panākumi

(Stāsta kolchoza „Zelta vārpa” posminieks Jānis Peisenieks)

Par cukurbiešu posma vadītāju sāku strādāt pirms sešiem gadiem. Pa šo laiku esmu iemācījies daudz, iepazīties ar dažādām cukurbiešu audzēšanas metodēm, kā rezultātā arī katru gadu iegūstu augstas cukurbiešu ražas.

Galvenais augstu ražu iegūšanas priekšnoteikums ir savlaicīga un laba augšnes apstrāde, kā arī termiņos veikta sēja. Cukurbietes mēs parasti sējam pēc kartupeļiem, jo tad ir daudz mazāk nezāļu un arī apstrāde ir vieglāka. Zemi sagatavojam labi. Rudenī uz laukiem izvedam kūtsmēslus. Kūtsmēslus dodam uz pusēm ar kūdras kompostu pa 60 tonnas uz ha. Tūlīt rudenī arī izdarām aršanu un kūtsmēslus iestrādājam.

Pavasari, tiklīdz zeme ir atkususi, to labi sastrādājam, nošķūcam, kultivē-

jam un veicam citus darbus. Sēju parasti veicam maija sākumā, šogad pat aprīļa beigās. Uz katru hektaru caurmērā izsējām pa 28–30 kg augstvērtīga sēklas materiāla ar 45 cm lielām rindstarpām.

Kad cukurbietes jau sāk dīgt, izdarām pirmo rindstarpu rušināšanu, kas sekme to labāku augšanu un nezāļu iznīcināšanu. Pēc tam veicam ravēšanas un retināšanas darbus. Bietes ravējam pavisam tikai divas reizes, rindstarpu ierdināšanu veicam 4–5 reizes. Augšanas laikā divreiz virsmēslojam, katru reizi izsējot pa 100 kg uz ha slāpekļa mēslu.

Posmā pie cukurbiešu kopšanas katru gadu strādā pa 15 cilvēku, tā ka visus darbus varam paspēt izdarīt laikā. Arī šogad cukurbietes novācām oktobra mēnesī, apgriezām

un nodevām tās valstij, bet lapas aizvedām uz fermu un daļu ieskābējam turpat uz lauka virszemes stirpās. Tā ir vērtīga lopbarība.

Ar izpeļņu kolchoznieki ir apmierināti. Katrs no viņiem pie cukurbietēm vien ir izstrādājis tuvu pie simts izstrādes dienas. Iegūtā raža arī liecina, ka izstrādes dienas apmaksā būs augsta.

Šogad raža nebija tik liela kā vienu otru reizi iepriekšējos gados. No iesētās 4,7 ha platības novācām 95 tonnas cukurbiešu, tas ir no katra ha mazliet vairāk kā 20 tonnas.

Nākošā gada cukurbiešu sējai lauki jau ir izraudzīti. Ražena darba rezultātā nākošā gadā sasniegsim labākus rezultātus kā iepriekšējos gados.

Tautas tiesas piesēdētāju kandidatos — labākie rajona laudis

20. novembrī kolchoza „Darbs” kolchoznieki un kolchoznieces darba pārtraukumā pulcējās kopā, lai izvirzītu no sava vidus tautas tiesas piesēdētāju kandidātus.

Lielā pacilātībā un vienprātībā kolchoznieki nosauca kā tautas tiesas piesēdētāju kandidātus tautas tiesu vēlēšanām kolchoza slaucēju Annu Nikodema m. Stikāni un kolchoza aītkopi Bernadetu Neicinieci un nolēma lūgt rajona izpildu komiteju reģistrēt izvirzītās kandidaturas.

K. Lejiņš

Barošana un lopu kopšana jāuzlabo nekavējoties

Vēl daži soļi pa slidenu, slapjo mālaino laukumu un mēs esam Oskalna vārdā nosauktā kolchoza lielajā liellopu fermā. Pirmās durvis paverot, gan kļūst nepatīkami — te ir virtuve, sutinātājs stāvs, bet tas ir auksts kā ledusskapis, aizdomīga arī plīts, kā muzejā uz tās salikta krusteniski malkas čupīņa. Puteklis kārtā uz tās liecina, ka šī tādā pašā stāvoklī gulī labi sen. Tāpēc visu sejas kļūva smaidīgas pie durvīm. Lūk, uz tām uz glīta papīra uzraksts „Dienas darbu režīms lopu fermā”. Tad seko pats režīms: kūts tīrīšana 2 reizes dienā, lopu tīrīšana, slaukšana, barošana utt. Viss tas, protams, sadalīts pa stundām. Tagad atliek tikai pagrūzt durvis un šo balto papīrīti mēs redzēsim, kā saka,

praksē. Baigs klusums apkārt, tikai šur tur noskan kāda ķēde, lopīni stāv dubļos, nolaiduši galvas.

Pēc kāda laika parādījās kāds vīrs. Uzmanot viņu, mēs noskaidrojām, ka tas ir b. Muktupāvels un pēc viņa izteiciena viņš ir vai nu fermas vadītājs, vai arī furažieris. Viņš mums arī pastāstīja, ka lopus baro divas reizes dienā. No rīta viņi saņem vienu kilogramu raušu un 3 kg zaļbarības un tad vakarā 4 kg salmu. Tad viņš vēl piemetināja, ka šodien remontējot lopu dzirdinātavu, tāpēc ūdenstrauki ir tukši un šodien ne kūts, ne lopu nav tīrīti. Uz jautājumu, kāpēc loptiem tik nabadzīgas barības devas, viņš atbildēja, ka pagājušo un aizpagājušo gadu tās bijušas vēl sliktākas.

Varēja b. Muktupāvels visu to arī nestāstīt, viss jau tāpat skaidrs — vidējais piena izslaukums no govs dienā tuvu pie 2,8 kg. Par to nekavējoties jāpadomā kolchoza valdei un partijas pirmorganizācijai, nav pieļaujama paviršība barības uzskaitē, vilcināšanās, jāatrod rezerves barības devu palielināšanai.

Lūk, kolchozā „Brīvais zemnieks” lopī saņem 21 kg visādas barības: tur ir sulīgā barība, sakņaugi, kombinētā lopbarība, āboliņš, salmi, šķiedenis. Un jāsaka, ka arī tā ir vidēja barības deva. Jaunajai zootehnikai b. Zariņai jābūt enerģiskākai un neatlaidīgākai savu pienākumu izpildē. Kolchoza valdei jāparūpjas, lai liellopu fermā valdītu kārtība un pieaugtu izslaukumi. **Kaimiņi**

PĀRSKATS

par rajona kolchozu socialistiskās sacensības gaitu piena ieguvē no 1957. g. 10.—20. novembrim

№ p.k.	Kolchoza nosaukums	Izslaukts piena no 1 barības govs litros	№ p.k.	Kolchoza nosaukums	Izslaukts piena no 1 barības govs litros
1.	Nākotne	73,3	14.	Cīpa	28,1
2.	Stalīna v. n.	55,4	15.	Druva	25
3.	Zelta vārpa	46,2	16.	Latgales zieds	26,9
4.	Darbs	45,8	17.	Draudzīgais matījs	25,4
5.	Brīvais zemnieks	45,6	18.	Molodaja gvardija	24,6
6.	Sarkanais karogs	37,8	19.	Kaļiņina v. n.	24,5
7.	1. Maijs	37,5	20.	Gaisma	24,3
8.	Daugava	35,1	21.	Uzvara	21,5
9.	Ziedošā vārpa	29,8	22.	Padomju Latvija	20,9
10.	Čapajeva v. n.	29,3	23.	Lepina v. n.	20
11.	Dzīmtene	29,1	24.	Vorošilova v. n.	18,6
12.	Strauts	29	25.	Darba tauta	14,1
13.	Oskalna v. n.	28,5			

Kolchoza „Nākotne” slaucamo govju barības racionā iestēgta visa veldā rupjā, sulīgā lopbarība un koncentrāti. Regulāri tiek piegādāts spirta rūpnīcas šķiedenis. Izslaukumi turas labā līmenī. Sekojiet kolchoza „Nākotne” lopkopju piemēram!

Par kārtējo māļlopu skaitīšanu

Šogad atšķirībā no iepriekšējiem gadiem lopkopības gads noslēgsies ar 31. decembri. Lai varētu kontrolēt lopkopības attīstības valsts plāna izpildi rajonā visās saimniecību kategorijās, ar Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu noteikts laika no 1.—8. janvārī izvest kolchozus, palīgsaimniecības, kolchoznieku, strādnieku, kalpotāju saimniecības, iestādes un uzņēmumos māļlopu uzskaiti uz 1958. gada 1. janvāri.

Rajona kolchozus ne tikai izvedīs esošo māļlopu uzskaiti, noteiks lopkopības attīstības valsts plāna izpildi kolchozos, bet arī pareizi noteiks saražoto lopkopības produkciju: pienu, gaļu, olas, vilnu ne tikai daudzuma ziņā, bet arī uz 100 ha zemes. Līdz ar to būs iespēja precīzi noteikt kā rajona kolchozi izpildījuši pieņemtās socialistiskās saistības piena un gaļas ražošanā. Izvedot māļlopu skaitīšanu dabā, pārbaudīs arī to ieziešanas stāvokli. Kolchozu valdēm līdz gada beigām jāizved kolchoza sabiedrisko lopu inventarizācija un 2. janvārī, ierodoties kolchozā rajona izpildkomitejas pārstāvim, sabiedrisko lopu skaitītajam, jāsniedz tam precīzas ziņas par lopu skaitu pēc inventarizācijas materiāliem un arī norādīt lopu fermu atrašanās

vietas. Māļlopu skaitīšanas rezultāti jāapkopo kolchozu valdes sēdēs.

Ne mazāk svarīgi ir pareizi uzskaitīt visus māļlopus kolchoznieku, strādnieku un kalpotāju saimniecībās. Sastādot un kontrolējot lopkopības attīstības valsts plānu, nevar neņemt vērā lopu skaitu iedzīvotāju personīgā īpašumā. Kolchoznieku, strādnieku, kalpotāju saimniecībās saražo lielu daudzumu lopkopības produktu, kas arī aptuveni jāzina kā statistikas, tā plānošanas orgāniem, lai varētu noteikt saražotās produkcijas daudzumu visās saimniecību kategorijās rajonā. Šeit ļoti svarīgs ciemu padomju uzdevums ir panākt, lai nebūtu iedzīvotāju personīgo māļlopu slēpšanas gadījumu, kā tas pagājušajā gadā bija Jersikas un Rauniešu ciemu padomēs un arī Līvānu pilsētā.

Māļlopu skaitīšanas materiālus izmantos vienīgi statistikas un plānošanas orgāni, tāpēc nepareizu ziņu sniegšanai par māļlopu skaitu nav nekāda pamata.

Māļlopu skaitīšana ir svarīgs valsts pasākums, tāpēc ciemu padomēm, kolchozu valdēm ar aktīvu partijas un komjaunatnes organizāciju atbalstu jānodrošina tā savlaicīga izvešana.

K. Neicgalis,
CSP Līvānu rajona inspektors

Šacha turnīrs par godu tautas tiesu vēlēšanām

Mūsu republikā plaši izplatīta un ļoti populāra ir šacha spēle. Ar šo interesanto sporta veidu mūsu republikā un Padomju Savienībā nodarbojas tūkstošiem jauniešu, kā arī vecākās paaudzes pārstāvji.

Arī mūsu rajonā šacha spēle ir ļoti populāra. Tomēr mūsu pilsētas un rajona šachistu meistarības līmenis ir vēl diezgan zems.

Lai iesaistītu šacha sacensībās jaunus dalībniekus un lai celtu sporta meistarību,

Līvānu rajona FK un SK rīko šacha turnīru par godu tautas tiesu vēlēšanām.

Šachisti, kas vēlas piedalīties turnīrā, var pieteikties Līvānu FK un SK līdz šā gada 26. novembrim, vai arī turnīra atklāšanas dienā līdz pulksten 19.00 Līvānu kultūras nama telpās. Sacensību sākums 27. novembrī pulksten 19.00. Aicināti piedalīties visi Līvānu pilsētas un rajona šachisti.

A. Kalvāns,
FK un SK Līvānu rajona priekšsēdētājs

Izpildot dzīvē PSKP XX kongresa vēsturiskos lēmumus, mūsu valsts pirmindas mašīnu-traktoru stacijas nemīgi rod jaunus zonas kolchozu apkalpošanas veidus ar aprēķinu, lai ar pēc iespējas mazāku darbaspēka patēriņu, pilnīgāk izmantojot visu tehniku, veiktu visus lauku darbus un uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes iegūtu pēc iespējas lielākus ienākumus. Lai šos uzdevumus veiktu, valsts traktoru stacijas un kolchozus apgādā ar mūsu zemes jaunāko tehniku.

Nesim, piemēram, mūsu Līvānu MTS zonu. Zonas kolchozu rīcībā ir traktori, automašīnas, stacionāri dzinēji, autopiķabes, gateri, lokomobiles, kaltes, skābarības griezēji, līnu apstrādes agregāti, elektrostacijas, zirgu arkli, atsperu ecēšas, zāles plāvēji, labības plāvēji, zirgu grābekļi, daudz mechanizētu lopu fermu.

Pieaugot kolchozu darbu mechanizācijai, paplašinās arī

technikas pielietošanas apjoms un vajadzība pēc remonta. Remonta veikšanai kolchozos nepieciešami augsti kvalificēti kadri, rezerves daļas, iekārta. Bet tā kā daudz zonas kolchozos tā nav, tad te nāk palīgā MTS.

MTS inženiertehniskais personāls daudz uzmanības veltījis kolchozu mehanizatoru audzināšanai: biežāk traktoru stacijā notiek pārrunas, sapulces, semināri par drošības tehniku, ugunsdrošības, tehniskās apkalpes, ekspluatācijas un remonta jautājumiem.

Lielu palīdzību MTS sniegusi kolchoziem tehnikas remontā. Tā, piemēram, ar MTS spēkiem 1957. gadā atremontēti 6 traktori, 8 automašīnas, 4 piķabes, 4 gateri, 6 plaujmašīnas, 274 atsperu ecēšas, 368 autoriepas, 518 kameras, 364 akumulatori, pārdotas kolchoziem rezerves daļas par 18.643 rubļiem, uzstādītas divas stacionāras

Jānim bail pēriena

Lauksaimniecības arteļa „Brīvais zemnieks” III kompleksa brigādē vada Jānis Čerņenieks. Pūsis jau nu būtu tā nēko teikt, spēcīgs un izveicīgs, liekas, pat kalnus varētu gūzt. Nelaieme tikai tā, ka Jānis ļoti baidās no pēriena, jo viņam ļoti barga mamma. Mamma ir sasaņdojusies ar teļu kopēju Elzu Vilcāni un, lai Elzai varētu „Jekost”, tad mamma Jānim izsaka to visbargāko bridinājumu, piesolot pērienu ar to vissāpīgāko vietu, ka nav brīv remontēt teļu fermu, lai teļu kopējai nebūtu nekādu iespēju strādāt.

Tā nu Elzai bija vairākas reizes jāmeļo tālais ceļš no III brigādes uz kantori, meklējot palīdzību un Jānim atkal savukārt jāsanem otrs bridinājums no kolchoza valdes.

Neskatoties uz visu to, teļu kūtiņ vēl līdz šim laikam nav salikta grīda un veikti citi remontdarbi.

Jānim daudz trūkumu ir arī brigādes darbu organizācijā, jo viņš tik miermīlīgs, ka negrib arī kolchoznieku mieru traucēt ar saviem norīkojumiem darbā, tāpēc brigādē darbs arī kust par daudz miermīlīgi — neorganizēti.

Jānis Memmesdēls

Par trijniekiem nav jāceļ tracijs

— Ko tu Arvid, uzbrūc bērnam par trijniekiem? Mūsu kaimiņu bērni nes mājās divniekus, bet gimenē vienmēr miers.

Humors un satīra

Kur kurais...

Daudzi kolchoznieki bieži braukā uz pilsētu un neiet kolchoza sabiedriskajos darbos.

Fakts

— Kolchozā tik daudz darba, bet jūs ar sievu uz tirgu! Darbs nav zaķis — neaizbēgs...

Draugos ar alus krūzi

Līvānu paterētāju biedrības ēdnīcas direktors b. Ignatjevs bieži darba laikā dzer.

Fakts

Kad direktors Ignatjevs kļuva, viņš lēns un godīgs izlikās, Bet deguns apsilt nepaguva, Tā daba ātri mainījās.

Viņš „stipros gradus” iesāk baudīt Un kļūst ar alus krūzi draugs, Pat pierod pazemībā gaidīt, Kad klients to pie „lases” sauks.

Tad izbaudījis traukus tukšus, Ar papīrosu zobos, skarbs Pa ēdnīcu viņš dvingā rikso Un padotajiem uzklīdz bargs.

Ja bufetniece pasniegt liedzas Alus krūzi reibusi, Ignatjevs viņiem talkā steidzas Un paceļ kausiņu ar tiem.

Vai drikst tā dzert un laiskot dienām, Tā rikot citus direktors? Nē, šķiet, atbilde ir tikai viena: Tā dara istais diktators.

Tad lūdzu, mūsu nātrīt asā, Dzel spēcīgāk Ignatjevam, Jo vispārības likums prasa: Ka jālabojas dzērājam.

PA „ASO NĀTRU” MATERIALU PĒDĀM

Pastiprina kontroli

Šā gada 24. oktobra numurā rakstā „Kur atrodas un ko dara sanitari-epidemioloģiskā stacija?” kritizējam rajona sanitari-epidemioloģiskās stacijas darbiniekus, kuri nebija panākuši pienācīgu sanitari-higienisko apstākļu ievērošanu rajona paterētāju biedrības ēdnīcās, bufetēs un maizes ceptuvē. Sanitari-epidemioloģiskās stacijas vadītājs b. Dauksts redakcijai ziņo, ka rakstā minētās ne-

kārtības ēdnīcā, bufetē un maizes ceptuvē ir bijušas, par to sastādīti akti un to iestāžu vadītie darbinieki sodīti ar naudas sodiem.

Turpmāk, — raksta b. Dauksts, — sanitari-epidemioloģiskā stacija pieņems visstingrākos mērus, lai paterētāju biedrības sabiedriskajos objektos netiktu atkārtoti sanitari-higienisko normu pārkāpumi.

MTS darbu apjoms paplašinās

M. Šuba,

Līvānu MTS galvenais inženieris

kaltes un 4 elektrostacijas, mechanizētas 5 liellopu kūtiņas. Uzstādīti un nodoti kolchoziem pagaidu lietošanā 2 elektrometināšanas aparāti, divi elektrogeneratori.

Neskatoties uz to, ka MTS sniedzis tādu palīdzību kolchoziem, kolchozu un MTS kopējā darbā ir daudz trūkumu. MTS no savas puses maz kontrolē tehnikas izmantošanas, mehanizatoru kadru audzināšanas un remontu izvešanas darbus. Daži kolchozi, netur par vajadzīgu apspriesties ar MTS kolchozu mehanizatoru kadru izvēlē, kā rezultātā ar tehniku strādā cilvēki bez tehniskām zināšanām un tehnika ātri iziet no ierindas, kas kolchoziem nes milzīgus zaudējumus.

Atsevišķi kolchozu priekšsēdētāji pat ierosina likvidēt traktoru brigādes brigādiera

posteni. Es to uzskatu par nepareizu, jo tānī sistemā, pēc kuras strādā mūsu MTS, brigādiēris ir neatņemama sastāvdaļa, ražošanas galvenais organizētājs. Viņš nes atbildību par brigādes darbu, degvielu un remonta materiālu izlietojumu, remontu un kadru audzināšanu. Brigādiēris ir atbildīgs par MTS un kolchozu noslēgto līgumu izpildi. Likvidējot šo posteni, jāpārkārto visa MTS darbu sistēma. Tādā gadījumā vajadzētu daudz augsti kvalificētu kadru, arī daudz mehaniku, kuru vajadzībām būtu jāpaplašina autotransporta tīkls. Tas izmaksātu ļoti dārgi.

Uzlikt traktoru brigādes brigādiera pienākumus kolchozu priekšsēdētājiem arī nav mērķtiecīgi, jo daudziem priekšsēdētājiem nav tehniskās izglītības un, ja arī ir, tad viņi nespēs apkalpot kolchoza tehniku, nemaz nerunājot par traktoru brigādi.

Arī daļa priekšsēdētāja pienākumu tad paliks neveikti, jo kolchoza saimniecība arī tā ir plaša.

Labāk būtu darīt pēc Ukrainas, Kubas un Altaja novada pirmindas MTS piemēra, kur traktoru brigādes brigādiera amats apvienots ar kolchoza mehanika amatu, tādā gadījumā katrā kolchozā nodibinot atsevišķu traktoru brigādi. Atlīdzību par brigādiera pienākumiem būtu lietderīgi izdarīt pa vecam, bet par kolchoza mehanika pienākumu veikšanu, skatoties pēc veicamā darba daudzuma, noteikt mēnešalgu. Organizējot darbu pēc šādas metodes, labāk veiktos kopīgas brigādes mašīnu novietnes noorganizēšana, darba plāna izpilde un intensīva tehnikas izmantošana ziemas periodā. Arī traktoru brigāžu brigādiēri izauguši tik tālu, ka ir spējīgi atrisināt jebkuru uzdevumu, uzlabosies arī MTS galveno speciālistu darbs.

Redaktore H. JEROFEJEVA